

PRENUMERATA wynosi w Krakowie miesięczni 2 kor., kwartalnie 6 kor., z odnośzeniem do domu dopłaca się 90 hal. miesięcznie.

Na prowincyi miesięcznie z dwurazową przesyłką 3 kor. 30 h., z jednorazową przesyłką 3 kor. 70 h.

Kwartalnie z dwurazową przesyłką 9 kor. 80 h., z jednorazową przesyłką 8 kor. W państwie niemieckim kwartalnie 10 kor., w innych państwach kwartalnie 12 kor. Zmiana adresu 40 halery.

Cena numeru pojedynczego 6 halery.

„GŁOSZENIA (inzeraty) przyjmuje Administracja „Głosu Narodu”; ulica św. Tomasza L. 35; — Odnośnica za wiersz drobnym piśmem (potis) 20 halery skład tabelaryczny, listowy, od wiersza 90 hal. Nadstanie po 60 hal. od wiersza. — Nekrologi i t. d. 80 hal. od wiersza. — Komunikaty prywatne po kronice: 1 kor. od wiersza. — Załączniki do „Głosu Narodu” (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia itp.) przyjmuje się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, po 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów. Za miejscowe ogłoszenia przyjmuje w Wiedniu Haasen i Vogler, M. Lukes; W. Schalek; E. Braun; R. Masse, H. Friedl A. Joessel w Berlinie F. E. Goe; w Budapeszcie J. Leopold Eduard Braun.

Listy pieniężne, przekazy na prenumeratę i inseraty nadsyłać należy franko do Administracji „Głosu Narodu”. — Prenumeratę oprócz upoważnionej agencji przyjmuje każdy urząd pocztowy w obrębie monarchii i w państwie niemieckim. Reklamacje nieopieczowane nie podlegają opłacie pocztowej. — Rekopisów redakcja nie zwraca.

ADRES RED: Ul. św. Tomasza L. 35. Telefon redakcyjny Nr 190. — Telefon administracji i drukarni Nr 3344. Adr. telegr.: „Głos Narodu” Kraków.

GŁOS NARODU

Wychodzi trzy razy dziennie.

WYDANIE WIECZORNE.

Biuletyn niemiecki.

Wielka główna kwatery ogłasza d. 3. grudnia:

Berlin, 3. grudnia 1915.

Wschodni teren wojenny.

Na większej części frontu nie wydarzyło się nic ważniejszego.

U grupy generała Linsingena napady nasze wojska koło Podczerevic nad

Styrem (na północ od kolei Kowel—Sarny) na wysunięty rosyjski oddział i wzięły do niewoli 66 ludzi.

Zachodni teren wojenny.

Dwa nieprzyjacielskie monitorow ostrzeliwały bez skutku okolice Westendy.

Na południe od Lombardyde (koło Nieuport) zaskoczono posterunek francuski; kilku jeńców wpadło w nasze ręce.

Zresztą nie zaszła żadna zmiana na froncie w działalności bojowej w stosunku do poprzednich dni.

Bałkański teren wojenny.

W górach na południowy zachód od Mitrowicy toczą się skuteczne walki z poszczególnymi nieprzyjacielskimi oddziałami, przyczem

wczoraj wzięto do niewoli przeszło 1200 Serbów.

Naczelne kierownictwo armii.

Upadek Monasteryu.

Lugano, 3 grudnia.

„Secolo” otrzymuje z Monasteryu następującą wiadomość: Serbowie przed oddaniem Monasteryu splądrowali miasto. Według doniesienia „Giornale d'Italia”, Monastery poddał się Bułgarom.

nia ani wystarczającej amunicji, wobec tego muszą czynić starania o uzyskanie połączenia z Durazzo, aby stamtąd uzyskać dowóz. Gdyby otwarcie linii dowozu okazało się niemożliwym, byłby Serbowie zmuszeni kontynuować dalszy odwrót ku Adryatyki. Wiadomości, jakoby obecnie odeszły do armii serbskiej rozkazy pochodu ku Adryatyki, celem załadowania jej na przygotowane parowce transportowe, są co najpóźniej przedwczesne.

Kłęska Anglików nad Irakiem.

Konstantynopol. (T. B.) Agencja Milli. Główna kwatery wojenna donosi 1. grudnia: Seigamy energicznie Anglików, aby ich kłęską nad Irakiem zamienić na kłęską zupełną. Tylko w walkach od 23 do 26 listopada przekroczyli nieprzyjacielskie straty cyfrę 5000. Ponieważ nieprzyjacieli nie mogli powstrzymać pochodu do silnie ufortyfikowanego Azizie, próbował się opierać silniejszy strażnik 15 km. na południowy-wschód od Azizie pod osłoną monitorów. W nocy 1. grudnia został zmuszony do odwrotu ku Kut-el-Amara, 170 km. na południe od Bagdadu. W Azizie znalezione wiele proiantu, amunicji i innego materiału wojennego. Prócz tego zdobyto 5 monitorów i 4 statki rzeczne.

Na froncie kaukaskim cofną się nieprzyjaciel z okolicy Wan 30 listopada na wschód, zostawiając 250 zabitych.

Na froncie dardaneelskim zwykła wymiana ognia.

Fortyfikowanie Salonik.

Wiedeń (T. pryw.). Według depeszy „Fremdenblattu” z Aten, Anglii rozpoczęli w Salonikach wznośenie fortyfikacji. Kilka tysięcy ludzi świeżo wyładowało, ci jednak są niezbędni do zastąpienia strat. Kriwola k jest w zupełności opróżniony; w Gwigheli z powodu zatatamowania dróg taborami i wojskami wielki niedał. W okolicy Monasteryu stoją jeszcze serbskie wojska; samo miasto jest zupełnie opustoszałe.

Troska o Suez.

Budapeszt. (Tel. pryw.) Donoszą tu z Mudros przez Saloniki: Eskadra angielska, składająca się z 11 statków, która krążyła koło Salonik, odplynęła w kierunku Egiptu. Pod Salonikami stoją jeszcze tylko krążowniki francuskie.

Anglii pracują gorączkowo nad obwarowaniem kanału Sueskiego. Inżynierzy ich i technicy francuscy zamierzają zastosować na Syngaju metodę zalania morzem pewnych terenów, jak to uczynili w Flandryi. Nadto na pustym Synaju pobudowali oni sztuczne wzniesienia z fortami.

Włoskie straty w korpusie oficerskim.

Wiedeń. (Tel. pryw.) „Politische Koresp.” donosi z granicy włoskiej: W wydanym dn. 24 listopada uzupełnieniu włoskiej listy strat znajdują się nazwiska 2 generałów, 44 pułkowników i podpułk., 17 majorów, 344 kapitanów, 1266 poruczników i podporuczników, ogółem 1734 oficerów. Liczba ta zwiększyła się w walkach dni ostatnich o 80—100 członków korpusu oficerskiego. Wśród poległych znajduje się pułkownik Maurin, a między ciężko rannymi generał-major Anaglia.

Doniesienia Cadorny.

Wiedeń (T. B.). Z wojennej kwatery prasowej donoszą, Włochy. 30. listopada. Na froncie trydencie, z wyjątkiem bezskutecznych prób uderzenia nieprzyjaciela na nasze stanowiska koło Sexenstein u źródeł czarnej Rienz, jedyne intensywne walki działowe. Baterie nasze skierowały swój ogień na koszary i stacje Levicio w dolinie Sugana.

W Karni została rozbita przez naszą artylerię nieprzyjacielska kolumna, która posuwała się w kierunku Passo di Giramonio (w górnej dolinie Degano), oddziały nieprzyjacielskie na Monte Lodin (górną górę del Chiezio) zmuszone zostały do ucieczki.

W odcinku Krn odrzuciły nasze wojska ataki nieprzyjacielskie, skierowane głównie na nasze nowe stanowiska na Mrzlim Vrh u Gorycy. W wzgórzach, na północny zachód od Gorycy przyniosła nam zwycięska walka, także i przez wczoraj prowadzona, pewne sukcesy na odcinku między Piumcia a drogą St. Florian—Gorycy.

Na wyżynie Krasu posunął się nasz front, po zdobyciu nowych rowów nieprzyjaciela, o kilkadziesiąt metrów, jak i 10 m. ku jego strażom na San Martino. W dniu wczorajszym wzięliśmy 262 jeńców i zdobyliśmy 2 karabiny maszynowe oraz 2 miotacze min, oprócz karabinów wiele innego materiału wojennego.

Stanowisko Rumunii.

Berlin (T. pryw.). „Berl. Tageblatt” donosi z Sofii: Według nadeszłych tu z Petersburga wiadomości między Austro-Węgrami a Rumunią przyszła do skutku po długich pertraktacjach umowa, na mocy której Rumunia dostarczy Austro-Węgrom 50.000 wagonów z zboża i środków żywności, a głównie pszenicy i kukurydzy po starych cenach.

Więść ta wywarła w kołach rosyjskich przegnośbiające wrażenie. Zastanawiają się tam nad tem, czy planowany nacisk na Rumunię przez koncentrację wojsk rosyjskich w Reni, Izmail i Odessie wywrze poważany skutek i skłoni Rumunię ku czwóroporozumieniu. Obawiają się, że stanie się przeciwnie. Jak mówią w stolicy Rosji, wielkie wrażenie w Bukareszcie wywarła obecność znacznych sił austro-węgierskich na granicy rumuńskiej i wojsk bułgarskich nad Dunajem.

W Petersburgu podnoszą również, że nie udata się w rumuńskiej Izbie antydynastyczna demonstracja posła Mille.

Obecnie sprawa tak się przedstawia, że Rumunia zamknęszy Dunaj od Wschodu i Zachodu postanowiła widocznie bronić zbrojnie swej neutralności, zagrożonej z którejjkolwiek strony.

50 000 wagonów zboża.

Bukaresz. (T. B.) Z 50.000 wagonów zboża, które się ma sprzedać mocarstwom centralnym, przypada 20.000 wagonów na pszenicę, 10.000 na kukurudzę, 7500 na jęczmień, 5000 na owsie, 2500 na groch, 5000 na bób.

Strata 510.330 żołnierzy.

London (T. B.). Ogólne straty brytyjskie u wojska i floty aż do 9 listopada wnosyły w zabitych lub zmarłych 109.723, rannych 330.256, zaginionych 70.351, czyli ogółem 510.330.

Grecya a czwóroporozumienie.

Berlin. (Tel. pryw.) „Tag” donosi z „Timesem” z Aten pod datą 29. listopada: We wczorajszej odpowiedzi rządu greckiego na drugą notę czwóroporozumienia wyraził on opinie, że żądanie odwołania wojsk greckich ze sfery działań korpusu angielsko-francuskiego, jest niemożliwe do przeprowadzenia, z powodu, że gdzieindziej zachodzą trudności ich zaprowiantowania. Rząd grecki sądzi, że dla stwierdzenia tego stanu rzeczy mogą podjąć badania specjalni rzeczoznawcy.

Wiadomości telegraficzne

„Głosu Narodu” z dnia 3. grudnia 1915.

Powrót Kitchenera.

London (T. B.). W izbie niższej oświadczył prezydent ministrów Asquith, że lord Kitchener podjął znowu swoje prace w urzędzie wojny.

Wyjazd gen. Porro do Paryża.

Paryż. (T. B.) „Matin” donosi, że zamiast generała Cadorny, który musi pozostać na froncie z powodu toczących się tam gwałtownych walk, przyjedzie 5 grudnia do Paryża generał Porro.

Na morzach.

London (T. B.). „Lloys” donoszą: Grecki parowiec „Zarifiks” został zatopiony. Część załogi wziął na swój pokład francuski „Mira” innych wysadził na ląd w Malcie inny parowiec.

London (T. B.). Biuro Reutersa. Parowiec „Colenso” został zatopiony, załoga uratowana. Został zatopiony także parowiec „Prince Orange”.

Przed odwrótem z Gallipoli.

Zwycięska ofenzywa wojsk sprzymierzonych w Serbii, która doprowadziła do połączenia lądowego między państwami centralnymi a Turcją, czyni aktualnym zagrożenie, co się stanie z ekspedycją czwóroporozumienia na Gallipoli. Zagadnieniem tem zajmuje się między innymi: „Neue Zuercher Zeitung” i omawia je w następujących słowach:

Francuskie i angielskie wojska usadowiły się tak koło Sedil-Bahru jak i koło Anatepe na skrawku ziemi, który pozwolił im utworzyć przeciwc Turkom front wysunięty od punktów wyładowania w głąb kraju od pięciu do sześciu kilometrów.

W tych punktach lądowania znajdują się wszelkie urządzenia, konieczne do wysadzania na ląd ludzi, broni i amunicji. Przestrzeń 5 do 6 kilometrów daje dostateczną ochronę, aby turcka artylerja, urzążeń tych nie mogła dosięgnąć. Turcy, którzy rozporządzają jedynie lekką i średnią artylerią nie mogą ze swych stanowisk rozwinąć działalności działowej na miejsca lądowania i nagromadzone tam zapasy materiału wojennego, jak i obozy żołnierskie. Z chwilą jednak, kiedy Turcy ustawią na swych stanowiskach ciężkie działa, osiągające 10 do 20 km., nawet jak pod Dunkierką—40 km., tak urządzenia lądownicze, jak i obozy

spzymierzeńców znajdują się w ścisie ciężkiej sytuacji. Bez tych urządzeń, prawidłowe wysadzanie wojsk i wyładowywanie materiału nie da się pomyśleć, a nawet nie jest wykluczona, że ciężka artylerja będzie w stanie ostrzeliwać wprost okręty transportowe. Wprawdzie lądowanie i wyładowywanie odbywa się wyłącznie w porze nocnej, jednak skoro ciężkie działa zdołają naleźćcie „wstrzelać” się, wówczas nawet gaszenie świateł okrętowych nie pozwoli okrętom ująć czujności wywiadowczych stanowisk artylerji. Nie należy również zapominać o burzach zimowych w Dardanelach, które czas lądowania ograniczają jedynie do niewielu dni i kilka godzin. Jeśli więc powiodło się Turkom podczas tego czasu wzięć pod skuteczny ogień działowy tak urządzenia lądownicze, jak i okręty transportowe i przez to przedewszystkiem uniemożliwić dowóz, wówczas rozpoczęcie się gra już nie o przyszłość operacji, lecz wprost o egzystencję wojsk sprzymierzonych w odcinku Anatepe.

Korzystniej kształtują się stosunki w odcinku Sedil-Bahru, ponieważ w odcinku tym, u południowego przylądka półwyspu Gallipoli wznosi się kilka pagórków, o wysokości 80 do 100 m., tak iż punkt lądowania znajduje się w „martwym kącie”. W tym odcinku można by osiągnąć korzystne wyniki jedynie przez użycie dział wyrzucających pociski pod możliwie znacznym kątem, które jednak działa przy małym rozrzucie muszą być bardzo dobrze wstrzelane.

Jednak przy dzisiejszym stanie techniki wojennej jest rzeczą zupełnie możliwą ogniem działowym już to przy pomocy balonów, już to latawców nawet przy niekorzystnych warunkach atmosferycznych odpowiednio pokierować, a skoro działa naleźciecie zdołają się wstrzelać, ostrzelwanie może trwać dniem i nocą. Trudnością ostrzelwania wspomnianych miejsc lądowniczych nie są wprawdzie małe, jednak są one w zupełności takiesame, jak ostrzelwanie twierdz.

Skoro więc uzyskanie połączenia między Konstantynopolem a Berlinem stało się faktem dokonany, należy się bezwzględnie liczyć z faktem, że ciężkie działa są już w drodze, a oprócz nich również odpowiedni zapasy torped dla łodzi podwodnych, których brak bez wątpienia był przyczyną obecnego zastoju w działalności tych łodzi.

Konieczność wycofania wojsk francusko-angielskich z Gallipoli jest więc koniecznością logiczną. Ze czwóroporozumieniem z odnośną decyzją możliwie najdłuższej zwłoka, nie należy się dziwić. Pomijając bowiem polityczne znaczenie tego kroku i wpływ jego na cały wschód, tudzież zupełnie jawne stwierdzenie swej klęski, na pierwszy plan wysuwa się zupełnie ludzkie przeświadczenie o bezowocności krwawych ofiar, a przyznanie się do tego przeświadczenia jest niezmiernie ciężkie.

KRONIKA.

Euripides i Lukian na scenie krakowskiej. Jak donieśliśmy, dnia 13. grudnia b. r. odegrany będzie w teatrze miejskim na rzecz komitetu Książęco-Biskupiego dla niesienia pomocy — dramat Euripidesa „Alkestis” z panią Ireną Solską w roli Alkestis oraz „Sen albo Kigit” i „Rozmowy Umarłych” Lukiana z p. Zyg. Noskowskim w roli Charona. Zaznaczone wypada, że Sen jest prototypem Chanteclaira. Po raz pierwszy w Krakowie, antrakty wypełni śpiew chóralny — eksperyment dotąd u nas nie stosowany. Odśpiewane będą przez chór akademicki „Hymn do Apollina”, „Pieśń Safony do Afrodyty”, pod kierunkiem B. Walewskiego, który scharmonizował oryginalną muzykę na dzieła Trytejos — prof. muzyki bizantyjskiej Jana Sekelardesa — opartą. Reżyserję wieczoru powołał reżyser sceny miejskiej p. Zygmunt Noskowski — kierunek filologiczny prof. Bogucki. Sympatyczny cel, na jaki Akademickie Koto Miłośników Dramatu Klasycznego urzędują XIV Wieczorzy klasyczny, sprawiły, że znaczna część biletów jest już rozsprzedana z powyższych jednak względów dodać należy, że mimo tak szlachetnego celu, obecny dyrektor teatru krakowskiego zastrzegł sobie kontraktowo wbrew istniejącej uchwałie Rady Miasta i komisji teatralnej 900 koron (dziesięćset koron) za wynajem sali. Dlatego Koto chcą przyprosywać do dochodu Komitetowi — wydało tłumaczenie Alkesty, które będzie sprzedawane w foyer bez karotażu w cenie minimalnej 1 korony.

Bilety pozostałe na powyższy wieczór można nabywać jeszcze w Uniwersytecie Sala 31. p. w godz. 12—1 i od 4—5 oraz w dniu przedstawienia w kasie teatralnej w zwyczajnych godzinach.

W sprawie miesięczników Eucharystycznych pt. „Adoracya Przenajświętszego Sakramentu” i „Skarb wierzących” zawiadamiamy w odpowiedzi na liczne zapytania, że oba te pisma zostały zawieszony z powodu wojny. Jak tylko stosunki pozwolą, wydawnictwo będzie podjęte na nowo prawdopodobnie przez kogo innego, o czem doniosła dzienniki i pisma katolickie. Kto z odbiorców nie otrzymał ostatnich numerów z r. 1914, zechce dać znać o tem. — Ks. Mateusz Jęz w Krakowie, Batorego 6.

Oznaczenia w Tow. Czerwonego Krzyża w Krakowie. W uznaniu wybitnych zasług, położonych na polu opieki sanitarnej podczas wojny, srebrne medale Czerwonego Krzyża z dekoracyją wojenną otrzymały panie Krystyna

hrabina Potocka i Helena Kostyalowa, żona lekarza sztabow, w Krakowie, siostra zakonna Franciszka Cieślukiewicz, ochotnicze sanitaryzki Wanda Bobkowska, Zofia Gwiazdowska, Emilia Schellenberg, Aurelia Schubert, Jadwiga Somogy, — wszystkie w szpitalu garnizonowym Nr 15 w Krakowie. Maryja Michałowska, Michałina Osadkowa i Adela Zolowa — w szpitalu twierdzy Nr 1 w Krakowie. Helena Gebhardowa i Wanda z Nowaków Dubieńska — w szpitalu twierdzy Nr 4 w Krakowie. Melania Machotka, Józefa Sponner i Felicya hr. Wodzicka — w szpitalu twierdzy Nr 8 w Krakowie. Maryja hr. Drohojowska i Barbara Krokiewicz — w szpitalu klinicznym twierdzy w Krakowie. Maryja Zbikówna w szpitalu epidemicznym w Łobzowie. Emilia Kostyalowa i Maryja Wróblewna w szpitalu twierdzy Nr 9 w Krakowie.

Komitet Zjedn. Sodol. Maryańsk. krakowskich zawiadamia, iż msza św. odprawiana będzie w d. Niep. Pożecia 8. bm. o godz. 8 zrana w kaplicy kongreg. przy kościele św. Barbary na podziękowanie ocalenia Krakowa od napadu nieprzyjaciół.

Zapiski osobiste. Rada sądu krajowego wyjązszego w Krakowie Dr Wilhelm Grodyński objął prowizorycznie kierownictwo krajowego sądu karnego po ustąpieniu prezydenta Dra Stawarskiego i rad. sądu kraj. wyższego Stanisława Gułkowskiego.

Wieczorek listopadowy. Związek katol. właścicieli realności w Zwierzynie urzędują w niedzielę 5-go bm. w sali starej ochronki przy ulicy Kościuszki 57, (obok przystanku tramwaju Salwator) wieczorek listopadowy z następującym programem: 1. Słowo wstępne. 2. Orkiestra. 3. Deklamacya. 4. Odczyt prof. Dra Stanisława Kozłowskiego: „Fostwanie listopadowe i dzisiejsze Legiony”. 5. Deklamacya. 6. Chór. 7. Orkiestra. Początek o godzinie 5.30 wieczorem. Dochód przeznaczony na krakowski Komitet biskupi.

Z teatru miejskiego. „Dzieci kapitana Granta”, widowisko sceniczne, które dani będzie „Jutro w sobotę po raz pierwszy, ma osm obrazów. I. obraz „Bezładna wyspa”, II. „W zamku Malcolm”, III. „Dziwny podróżny”, IV. „Olbrymi ptak”. V. „Udzienne spotkanie”, VI. „Niebezpieczni przybysze”, VII. „Ukarany zbrodniarz”, VIII. „Burza podbiegu-nowa”.

Początek sobotniego przedstawienia o godz. 7 wiecz., dalsze przedstawienia w poniedziałek i w środę rozpoczyna się o godz. 6 wiecz.

Targ dzisiejszy nie różnił się prawie od targu, odbytego we wtorek. Nabałau dowieziono stosunkowo minimalną ilość, brakowało jaj, masła i młeka. Ceny młeka, podniesione w ubiegłym tygodniu, na 50 hal. za litr pełnego, a 30 hal. zbieranego, podobnie jak i ceny innych artykułów pozostały niezmiennione.

Z sali sądowniej. Przed trybunałem kraj. sądu karnego pod przewodnictwem r. s. kr. Dra Adjukwierza odbyła się wczoraj rozprawa przeciw Ewie Bębenkowej, stróżce domu przy ul. Garbarskiej 1. 4 i jej synowi Ludwikowi Bębenkowi o zbrodni kradzieży. Mianowicie Bębenkowa wspólnie ze swym synem w czasie ewakuacji Krakowa spłądowała mieszkanie p. Setmajerowej, znajdujące się w tym samym domu, wytrądzając szkody na kilkasęt koron. Po przeprowadzonej rozprawie skazano Bębenkową i jej syna na pięć miesięcy więzienia.

Namiestnik Colard w gimnazjum lwowskim. Jak pisze „Gaz Wiec.”: onegdaj w godzinach rannych wyżyłował p. namiestnik Colard gimnazjum trzebie. Pan namiestnik przybył do zakładu w towarzystwie swego adjutanta kapitana Barańskiego i polecił się zaprowadzić na godzinę języka polskiego prof. Ludwika Skoczylasa do klasy V A. Właśnie uczniowie przerabiali utwór Sienkiewicza p. t. „Obrona króla”. Namiestnik żywo interesował się postępem i odpowiedziami uczniów. Po trzech kwadransach opuścił namiestnik zakład.

Z żałobnej karty. W Kazimierzy Wielkiej (gub. kielecka) w d. 24 bm. zmarł Dr Antoni Dutkiewicz z, który nosząc pomoc drugim, sam uległ zarazie i w sile wieku, bo licząc zaledwie lat 47, po krótkiej lecz ciężkiej chorobie — pożegnał się z tym światem. S. p. Dr Antoni Dutkiewicz znany był w szerszym kole Kolegów jako znakomity lekarz-chirurg, zaś dla okolicy Kazimierzy był nieocenionym, a cierpiący niejednokrotnie wyzwali go na odległość kilkunastu mil. lub przyjeżdżali na miejsce. Obecna mu była jakakolwiek obawa o siebie, o utratę sił i zdrowia. Wszędzie czas znalazł dla drugich, to też oprócz zawodowego swego zajęcia, należał do różnych instytucji filantropijnych i społecznych. Zmarły był założycielem „Towarzystwa Oszczędnościowo-pożyczkowego”, prezesem „Kółka Rolniczego” itp. Śmierć tak dzielnego człowieka, obudziła u wszystkich bez wyjątku szczyry i nieklamany żal. Zmarły pozostawił żonę i 4-ro dzieciak. Cześć Jego pamięci.

J. K.

Dary i składki na gwiazdkę dla Legionistów

Plac Maryacki 1. 9. I. p. od godziny 10—1 i od 4—7

Datki przyjmuje także Administracya „Głosu Narodu”.

